

BIBLIOTECA

DIN

NORD

Revista Grupului Școlar "Mihail Sadoveanu" Borca
și a Fundației "Aurel Dumitrașcu"

Nr. 9
mai
2001

Din sumar:

- PRO ETHICA
- Prietenii revistei
- Tablou de promoție
- Poeți nemțeni
- CENACLU
- ECO-OMENIA
- America în serial
- Interviu
- Sfatul medicului

*"În ceea ce mă privește n-a fost greu
cu abecedarul. Cel mai greu înveți
cuvintele fericite, cele fugite din cărți..."
("În peisaj ca într-o carte")*

**Cu scuzele de rigoare, vrem să mulțumim
domnului RADU FLORESCU pentru sponsorizarea
în întregime a numărului trecut al revistei noastre.**

COLECTIVUL DE REDACȚIE – Biblioteca de Nord nr. 9, mai 2001

Elevi:

Dan Alex. Bârcă, a VI-a A

Ecaterina Țupu, a VIII-a B

Iulia Mantz, a IX-a A

Andreea Tărăță, a IX-a C

Alexandra Nevoie, a X-a B

Vasilica Nicu, a X-a A

Profesori: Vasile Ropotică

Maria Afloarei, Camelia Afloarei

Luminița Constantin

Bibliotecar: Iolanda Lupescu

Manager: prof. Maria Lungu

PRO ETHICA

“La început a fost Cuvântul...”

(Ioan, I 1-2)

Cuvintele au fost date de Dumnezeu omului pentru a exprima valori ale spiritului, pentru a comunica.

Asemănarea omului cu Dumnezeu constă în libertate, posibilitatea de a fi veșnic, voința liberă, rațiune, dar și prin Cuvânt.

Cuvântul poate fi folosit pentru a binecuvânta, a ne ruga, a mângâia dar și pentru a tatona, a blestema.

Conștiința omenirii a fost pătată și pe-tele s-au transmis în limbaj.

Petele lingvistice sunt de fapt pete spi-rituale.

La Dumnezeu, Cuvântul, concentrează în sine o mare putere căci doar prin Cuvânt a creat Dumnezeu lumea... și cuvântul omenesc poartă în sine o mare putere. Cuvântul rău sau murdar, însă, poate distruge nu numai relația cu celălalt ci și ființa celuilalt.

Întunericul din cuvinte vine din întune-ricul din sufletele noastre.

În gura omului cuvântul s-a demoneti-zat datorită minciunii și păcatului.

Înjurăturile lovesc noțiuni sfinte ale credinței: Paște, Cruce, Biserică, Dumne-zeu, anaforă.

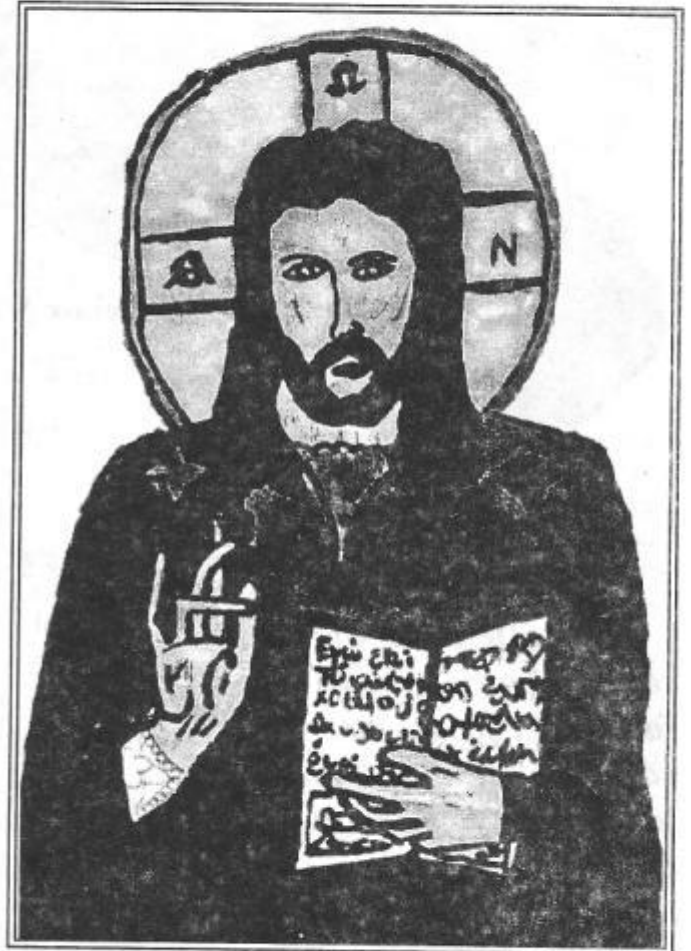
Și limbajul pornografic este des folosit în societate și în școală.

În gimnaziu, liceu, facultăți, și chiar la ...grădiniță el a devenit o a doua natură.

Sfânta Scriptură ne învață că pentru orice cuvânt vom fi judecați de Dumne-zeu.

Logosul – Cuvântul Hristos – s-a întru-pat în datorie pentru a ne înălța și preotul a înălțat cuvântul la demnitatea pentru care a fost creat.

Fiind de origine divină cuvântul tre-buie folosit pentru a binecuvânta și nu pentru a blestema, pentru că blestemul este cădere din Har.

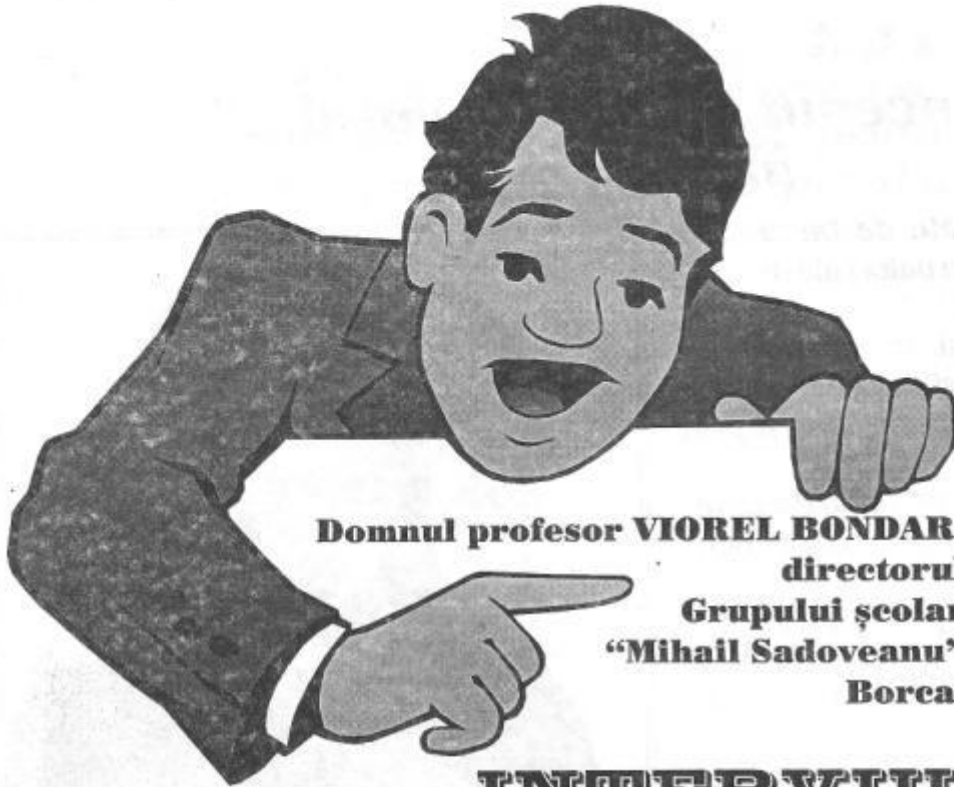
Trebuie să revitalizăm cuvântul pu-nând egal între vorbă și faptă, între vorbă și gând, căci cuvintele nu au fost făcute pentru a ascunde gândurile.

Înjurăturile și vorba murdară sunt de fapt accidente ale limbii române.

Poetul necuvintelor afirmă că limba română este patria în care s-a născut și, continuă el, atunci când gândește, scrie sau vorbește românește se simte ca într-o sărbătoare, zi de Duminică a sufletului său.

Să vorbim așadar, și să trăim, ca și cum am fi mereu în sanctuarul sfânt al Cuvântului întrupat pentru a nu ne refuza îndumnezeirea pentru care și suntem mereu chemați!

Pr. Neculai COJOCARU

Domnul profesor VIOREL BONDAR,
directorul
Grupului școlar
“Mihail Sadoveanu”
Borca:

INTERVIU

1. — De când sunteți director, observăm mari transformări la școala noastră. Se construiește, se aduc materiale, cum ar fi calculatoarele. Cum ați reușit să porniți aceste activități și cine va ajuta în mod deosebit?

► Unul dintre principalele obiective din oferta mea de director al acestei școli a fost acela de a moderniza și dezvolta baza materială a școlii pentru realizarea unui învățământ modern de calitate care să corespundă cerințelor actuale.

Lipsa spațiului, numărul în creștere al claselor de elevi, programul în trei schimburi m-a determinat să extind și să modernizez spațiul școlar cu șase săli de clasă care vor fi gata începând cu anul școlar 2001 – 2002.

Alt obiectiv imediat a fost acela de a dota școala cu calculatoare, copiatoare, imprimante, având în vedere diversitatea de profile,

opționale și activități extracurriculare din școală.

Legătura strânsă cu comunitatea locală, relațiile de colaborare cu primarul, Consiliul local și celelalte instituții de pe raza comunei și din județ, legătura strânsă cu foștii absolvenți ai acestui Liceu a făcut ca obiectivele propuse să poată fi realizate.

2. — Pentru viitorul mai apropiat sau mai îndepărtat ne puteți spune câteva obiective pe care le aveți în atenție?

► Pentru viitor am în vedere o serie de obiective cum ar fi:

► transformarea Grupului școlar în Colegiu tehnic

► construirea unei săli de sport și a unei centrale termice, a unui internat și a unei cantine de 100 de locuri

► organizarea aniversării a 50 de ani de la înființarea Liceului.

3. — Cum vedeți și în ce măsură vă preocupă relația profesor – elev. Cum ar trebui

să fie aceasta în condițiile actuale?

► În activitatea sa, profesorul trebuie să se raporteze la cei pe care-i educa, să realizeze relații de cooperare cu elevii, părinții și alți factori implicați în procesul de învățământ.

După părerea mea, profesorii nu educă numai la catedră sau în clasă ci și prin fiecare contact relațional cu elevii și părinții. Profesorii sunt adulții din clasă și ei trebuie să transmită copiilor imaginea lumii adulților.

4. — Anul acesta ați aplicat “corecții” mai multor elevi, care, desigur, au meritat. Ce sentimente vă încearcă atunci când propuneți aceste sancțiuni?

► În general, elevii școlii noastre nu crează probleme deosebite. Este adevărat însă, ca un număr destul de mic dintre ei încalcă frecvent Regulamentul școlar (chiul de la ore, consum de alcool tutun, relații necorespunzătoare față de colegi, cadre didactice, comunitate). Aceste manifestări contravin Regulamentului școlar care prevede sancțiuni în funcție de gravitatea faptei comise.

Ca director sunt obligat să sancționez aceste manifestări pentru a preîntâmpina în viitor o evoluție negativă a acestora. Țin foarte mult la elevii acestei școli, dar îi sancționez fără nici un fel de resentiment pe cei care încalcă Regulamentul.

*Interviu realizat de
 Alexandra NEVOIE, a X-a B*

PRIETENII REVISTEI

Cristina Nicoleta Crețu suferă de o boală necruțătoare, dar ea nu are atitudinea condamnatului la moarte; credința, speranța și curajul de a trăi o fac să scrie poezie. Noi, oamenii, suntem pieritori, dar poezia este veșnică. Este semnul trecerii noastre prin lume. Cristina ne-a trimis spre publicare două poeme, delicate ca însăși ființa ei.

NESIGURANȚA

nepotrivire cu mine însămi,
timp, lacrimi, stele
lucirea lor îmi spune
că n-ar trebui
să ucid speranțele.
n-ar trebui,
să închid amintirile
ci doar
să-mi descui sufletul!

IUBESC

iubesc ce-i frumos
iubesc pământul
și aș vrea să fiu un fluture
cu aripi de floare
fără suferință, fără durere
iubesc să fiu o zână din povești
să îndeplinesc toate dorințele
chiar și cele deșarte.

Cristina Nicoleta CREȚU,
a V-a B, Școala nr. 13,
Dumbrava Roșie

Scrisoare deschisă către "Prietenii revistei"

Acum aproape 16 ani apărea pe scena imensă a lumii un destin prea puțin impresionant pentru a marca într-un mod semnificativ lumea liniștită a satului în care și-a făcut apariția. Pe 15 februarie 1985 am fost proiectat în timpul propriului destin și din acel moment am început o luptă crâncenă cu tot ceea ce mi se împotriva, dar am fost nevoit să port și o altă luptă – cu tot ceea ce mă ispitea și să abandonez drumul spre desăvârșire.

Astfel, la vârsta de 3 ani și jumătate am călcat pentru prima dată pragul grădiniței din satul natal, Mădei. Însă nu am reușit să rezist până la 7 ani pentru a merge la școală ci la 6 ani și câteva luni mă vedeam elev silitor pe băncile școlii, dar totuși cu o minte plină de regrete, ce-mi aminteau mereu de viața fără griji a micului grădinar.

Dintr-o dată, regulile jocului s-au schimbat iar în viața mea încep să apară primele concepte esențiale în jurul cărora s-a cristalizat ceea ce mai târziu mă va reprezenta. Ca orice copil, am acceptat cu supunere sfaturile blânde ale doamnei învățătoare Pavel Elena, iar disciplina, ordinea, seriozitatea în muncă și îndeplinirea îndatoririlor am reușit să mi le impun doar cu ajutorul acestei ființe ce mi-a fost mai mult decât o mamă.

Cu toate acestea, am avut și momente de dezorientare, atunci când călăuza mea prin labirintul întortocheat al vieții, doamna învățătoare, a trebuit să mă părăsească, iar locul ei a fost luat, pe rând, de două persoane ce s-au dovedit vrednice să poarte această îndatorire, aceea de a-mi fi călăuze: doamna Vasilica Niță și doamna Emilia Budăi.

După 4 ani alături de "a doua mamă", mă simțeam pregătit să-mi înfrunt propriul destin. Gimnaziul a fost perioada care m-a modelat cel mai mult și care mi-a dat posibilitatea să mă evidențiez. Le voi rămâne veșnic dator unor oameni precum: doamna Pompeia Pîcu, domnului Gheorghe Bondar, domnului Aurel Budăi, doamnei Tănase Maria, domnului Surpat Dorel, într-un cuvânt, tuturor celor care m-au călăuzit în tainele științei și care reprezintă pentru mine piatra filosofă fără de care împlinirea destinului meu ar fi fost mai mult decât ratată. Sunt mândru de școala generală pe care am absolvit-o și promit tuturor că acest loc sacru va deține un loc foarte important în propria-mi conștiință.

La sfârșitul clasei a VIII-a, am părăsit cu lacrimi în suflet școala și, în același timp, și familia pentru a susține examenul de admitere la unul dintre cele mai renumite colegii din țară. Astfel, pe 22 iunie 1999, viața mi-a deschis un nou drum, o nouă viață, un nou spațiu în care să mă dezvolt atât spiritual cât și intelectual – Colegiul Național "Mihai Eminescu", localitatea Baia Mare.

Astfel, după 1 an și jumătate petrecut în mijlocul unor oameni deosebiți am înțeles viața. Noul sistem ideologic și noul ideal de gândire pe care le-am adoptat mi-au dat posibilitatea să mă ridic și să demonstrez tuturor că "dacă vrei cu adevărat poți!", de altfel, acesta fiind și motto-ul după care măghidez în viață.

Iată-mă acum prezentându-vă câteva creații în această revistă "de acasă" cum îmi place să-i zic și, dacă veți dori și îmi veți da posibilitatea, voi putea să vă împărtășesc experiențe și modele de viață, care cu siguranță vă vor influența într-un mod pozitiv. Probabil că așteptați cu nerăbdare să vă spun despre diferențele și asemănările dintre așa zisele școli de la țară și școlile de la oraș, despre idealul uman din zilele noastre, într-un cuvânt despre lucruri care vă interesează și vă sunt utile. Aștept păreri și opinii pe adresa redacției și vă urez "Bine v-am găsit!" și sper la o colaborare cât mai fructuoasă cu publicația dumneavoastră.

Al dv. nou prieten, Tudor GHIURCĂ

N.R.: Îl așteptăm pe Tudor cu noi vești despre el. Am observat că are talent eseistic, citind comentariile la câteva poezii pe care ni le-a trimis. Îi sugerăm să scrie proză și să nu ne uite, pentru că răspunsul la scrisoarea sa este: "Bine ai venit, prietene!"

TABLOU de PROMOTIE

Ing. Mihai Niculiță

Mihai Niculiță a terminat liceul din Borca în 1970 și este absolvent al Facultății de Construcții din Iași. Este master în Construcții, probabil din dorința de a studia mereu sau din nostalgia de a mai fi student (nu degeaba Cioran este unul din idoli săi). Chiar dacă este inginer, Mihai Niculiță știe că universul nu merge spre formulă, ci spre poezie.

"Mult timp m-a persecutat regretul că nu m-am născut într-un oraș, într-o familie de intelectuali, într-o casă ai cărei pereți să fie acoperiți de cărți, ascundeam cu grijă faptul că sunt născut în pădure" – se confesează el. Până când într-o discuție cu profesorul său de română, acesta i-a spus: "Spune-mi, ai stat vreodată lângă un pârâu într-o noapte de septembrie când cerul se desfrunzește de stele să asculți cântecul singular și cosmic al stelelor?"

Inginerul Mihai Niculiță a fost și șeful lucrărilor de etajare a școlii din Borca, dar iubește și poezia. El însuși scrie. Spune că "poezia este ca duminica în capul săptămânii de trudă. Cuvântul în poezie este rană vie."

Dacă lui îi este rușine să spună că s-a născut la Borca, "în pădure", noi ne mândrim că este de-al nostru.

Eseu

Am intrat pe holul Liceului din Borca într-o sâmbătă, era tăcere, afară era arșiță, iar aici răcoare ca într-un submarin scufundat. Înaintând spre cancelarie, pe peretele din dreapta, am dat de un tablou de promoție, de unde propria mea fotografie îmi zâmbea enigmatic și trist. Această întâlnire bruscă cu mine însumi, după atâta timp, pe acest hol, care-mi fusese atât de cunoscut, dar pe care-l uitasem m-a tulburat profund.

M-am întrebat dacă poza mea a stat neclintită pe acest perete, pentru a fi admirată de generațiile în curgere, sau poate a fost depozitată în magazii prăfuite, dată uitării și, din întâmplare, un nostalgic, un coleg de generație devenit profesor al liceului din pădure, l-a scos și l-a atârnat acolo. Sau poate eu nu mai sunt, poate nu a existat decât acel adolescent superb din fotografie.

Încerc cu disperare să fiu iarăși liceanul ce se uita la mine, zâmbind din cartonul tabloului. Dintr-o dată, viața mea, a celui real ce stătea în fața tabloului începe să-și piardă din însemnătate, din consistență. Dintr-o dată drumul făcut până aici se retrage de sub pașii mei și rămân singur cu liceanul din poză, într-un spațiu în care nu mai este aer de respirat decât pentru unul singur.

În această apropiere mi-am dat seama că elevul nu înțelege nimic din ce se întâmplă. Putea fi în tablou sau putea fi în locul meu, nu dădea importanță acestor amănunte.

Iată suntem față în față, putem discuta liber, putem calomnia în voie pe oricine dintre colegi, dintre profesori... Nu-ți dai seama că se poate discuta cu gravitate

despre orice, despre absolut orice? Ar trebui să mă lămurești totuși cum a ajuns tabloul aici. Noi definim lucrurile care nu-și mai găsesc locul într-un spațiu, drept inutile... Lucrurile inutile le mutăm în pivnițe, în poduri dar oamenii. Unde-i mutăm? În azile? În cimitire? În amintire? În uitare?... Te-ai gândit vreodată că această poză a aparținut unui adolescent adevărat care se mișca, care trăia, care visa, care se speria de necunoscut?

Cineva a venit și a micșorat la scară această viață, este de fapt aceeași cu toate detaliile ei, numai că a rămas încremenită în acea clipă minusculă și îndepărtată a adolescenței. O poza are poate destinul unei frunze devenită material de studiu într-un ierbar.

Viu în acest tablou a rămas numai zâmbetul acela schițat cu treizeci de ani în urmă... Sunt descumpănit în fața acestui zâmbet, nu știu dacă îmi este adresat mie însumi peste timp sau dacă a devenit un zâmbet profesional de când face parte din tablou și se adresează tuturor. În memorie amintirile se decolorează exact ca și această poză păstrată în tabloul de promoție...

Ne-a dezlipit brutal din visare scârțâitul unei uși și zâmbetul mirat al omului de serviciu care încurcat, m-a întrebat pe cine caut. De fapt pe cine întrebases, pe mine sau pe elev? Elevul ar fi răspuns obraznic:

"Sunt gunoier și caut sticle goale!" Am zâmbit amabil, m-am prezentat, i-am spus că sunt de aici, de sub Gherghea, că m-am întors pentru o clipă pentru a căuta adolescența pierdută.

Ing. Mihai NICULIȚĂ, promoția 1970

TRADUCERI COMENTATE

1. La sagesse est a l'âme ce que la sante est pour le corps.

Înțelepciunea este pentru suflet ceea ce sănătatea este pentru corp.

** Dar în viața ta înțelepciunea ocupă același loc ca și sănătatea?*

2. Il ne faut pas s'offenser que les autres nous cachent la vérité, puisque nous nous la cachons souvent nous-mêmes.

Nu trebuie să ne supărăm când ceilalți ne ascund adevărul deoarece noi înșine ni-l ascundem atât de des.

** Nu credeți că trebuie să acceptăm adevărul despre noi, oricât ar fi de crud acesta, înainte de a le da celor din jur lecții de sinceritate?*

3. La plupart des jeunes gens croient être naturels lorsqu'ils ne sont que mal polis et grossiers.

Cea mai mare parte a tinerilor cred că sunt naturali când ei nu sunt decât nepoliticoși și grosolani.

** Voi nu credeți că în ultimul timp această "naturalitate" a devenit din ce în ce mai molipsitoare?*

4. Les défauts de l'esprit augmentent en vieillissant comme ceux du visage.

Defectele spirituale cresc pe măsură ce îmbătrânim.

** Ce ziceți? Merită să îmbătrânim?*

5. Si nous n'avions pas de défauts, nous ne predrions pas tant de plaisir à en remarquer dans les autres.

Dacă n-am avea defecte nu ne-ar face atâta plăcere să le observăm la alții.

** Vă numărați și voi printre oamenii care văd patul din ochiul celui alt și nu-l văd pe cel din ochiul lor?*

La Rochefoucauld - "Maximes",
traduse și comentate de
Raluca Rusu - IX-a C

PĂUNUL

Cu siguranță că astăzi se va căsători. Trebuia să se întâmple ieri. În haina de ceremonie el era pregătit. Numai lipsea decât logodnica. Ea nu a venit. Dar nu poate să întârzie.

Mândru, se plimbă cu eleganța unui prinț indian și duce cu el daruri bogate, după datină. Dragostea îi înviorează culorile și moțul de deasupra capului tremură ca o liră.

Logodnica tot nu sosește.

El urcă în sus acoperișul, privește spre soare. Scoate un strigăt diabolic: Leon! Leon!

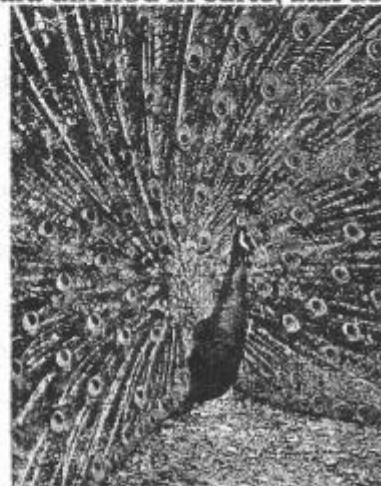
Așa își cheamă logodnica. Păsările obișnuite, nici măcar nu ridică capul. S-au plictisit să-l tot admire. Coboară din nou în curte, atât de sigur de frumusețea lui, încât e incapabil de resentimente.

Nunta e amânată pentru mâine. Și, neștiind ce să facă în restul zilei, se îndreaptă spre peron. Urcă treptele cu un mers ceremonios, parcă ar intra într-un templu.

Își ridică rochia cu trenă, grea de privirile care n-au putut să se desprindă de ea. Repetă încă o dată ceremonia.

Traducere după

Jules Renard - *Histoires Naturelles*,
de Ana Maria BUDĂI, a X-a A

VIITORUL COPIILOR NOȘTRI

În calitate de părinte și cunoscător al ființei umane, m-a preocupat din ce în ce mai mult viața pe care copiii noștri o moștenesc, valorile pe care le prețuiesc precum și speranțele lor de viitor.

Copilăria pare să dureze doar câțiva ani, până când copilul devine o "forță a pieței", fiind bombardat cu reclame din partea televiziunii. Ei cer să aibă tot ceea ce văd și consideră ca fiind dreptul lor să se disterze în fiecare clipă a vieții lor. La școală majoritatea copiilor sunt plictisiți de lecții pe care le consideră irelevante pentru viața așa cum ei o percep. Viața înseamnă să te distrezi și să te distrezi acum. Sau, la cealaltă extremă, școala este foarte competitivă și elevii sunt forțați de părinții lor să obțină rezultate bune cu orice preț.

Anii '60 au fost o perioadă de eliberare când tineretul a crezut că poate îndrepta toate greșelile. Idealurile lor de dragoste și pace sunt acum foarte disprețuite fiind considerate fraze "hippy" sau lipsite de conținut. Dacă lumea s-ar întoarce în 1968 ar sta ascunsă până în ultimii 15 ani.

Anii '80 sunt fără îndoială mai egoiști o epocă ce privește spre sine, evidentă fiind grija față de propria persoană, indiferent de efectele acesteia asupra celorlalți. Noii idoli sunt banii și materialismul și adolescenții vor acum ceea ce au obținut părinții lor în jumătate de viață.

Dacă tineretul a învățat să pună la îndoială înțelepciunea celor mai vârstnici nu au găsit însă nimic cu care să o înlocuiască. Nu este de mirare că foarte mulți copii caută ajutorul psihiatrilor.

Cu ce ar trebui să umple golurile din sufletele lor?

Traducere după James Stuart - *Gloucesterd*, de Anca SIMIONESCU, a XII-a A

POETI NEMȚENI

Luminița Cojocaru-URBACZEK

Luminița Cojocaru-URBACZEK s-a născut la Piatra-Neamț în ziua de 3 iulie 1953 și a copilărit în vecinătatea Mănăstirii Bistrița. A scris poezie de timpuriu, dar n-a publicat decât după ce a fost acceptată cu dificultate în gruparea numită "școala de poezie de la Piatra-Neamț", dominată pe atunci de spiritul intransigent al poetului Aurel Dumitrașcu. Debutază în revista ieșeană "Convorbiri literare". Publică în "Cronica", "Tomis", "SLAST" și "Steaua". Constanța Buzea îi apreciază poezia și o îndeamnă să publice un volum. Astfel îi apare prima carte în 1992, "Cenuși pe Golgota".

Apreciată de critica literară, poeta publică a doua carte "Numele care mi se cuvine" (1996).

A pregătit pentru apariție o a treia carte, dar poeta a murit pe neașteptate în noaptea de 13 spre 14 martie 1997, într-o pădure din preajma Mănăstirii Bistrița.

Postum, a apărut volumul "ștreanguri de vânt", iar în manuscris mai așteaptă să fie publicate alte două cărți: "Cuvintele noastre" (versuri) și "Aura semnului" (poezie).

Chiar dacă ultimele poeme apar ca un mesaj al disperării și al premoniției morții

Luminița Cojocaru- Urbaczek scrie o poezie modernă și sinceră.

O foarte mare modestie au determinat-o să trăiască mai mult în anonim, dar poezia ei o situează printre cele mai distincte voci ale liricii feminine românești.

FĂRĂ ÎNTOARCERE

Prin perfecțiunea prăpădului văd
ca printr-un ocean.

Sparg marginea cercului
și aleg singurătatea.

Că m-ați lăsat să văd
vă mulțumesc
nevorbitoarelor răni

pietre
frunze

vreascuri.

Cu un ultim salut
din înțelesul tragic al lucrurilor

vă las
și plec fără întoarcere.

SINGURUL

și tu te-ai rătăcit nopțile prin păduri
și pe tine te-au vegheat
viespi furioase

furnici roșii țânțari
păianjeni
moli

în cercul metalic și strâmt
unde-I dement cristalul.

și pe tine te-a atins acolo în abis
speranța că va veni ziua
când ochii aceia din nevăzut
de tot vor orbi

când vor vedea inima.

și tu îngere îngrozit
te-ai aruncat în albul hârtiei
ca să te pot rosti acum,
ca să mă pot naște
și liniști

în mijlocul acestui război atroce.

Tu chiar ești singurul
care m-ai iubit?

Pagină realizată de
Iolanda LUPESCU

... prefer să creșc decât să-mi revin cântărele liniștit
între oameni care mișcă de foame și de toate relele Demagog
fotograficilor lui face greșită. Pînă muzică și nu gînduri
că trebuie să existe și un Dumnezeu. Sau, mai ales, un Diavol.
Nu potea fi și cu Diavolul...

AUREL DUMITRAȘCU

ECO-OMENIA

Mai vrem o planetă verde?

În colecția de CD-uri a bunicului am descoperit imagini dintr-o lume mult uitată. Alături de marile legende mi-au apărut imagini de pe planeta plină cândva de viață.

Pe ecranul calculatorului se perindau, rând pe rând, păduri pline de viață, animale pe care astăzi le mai găsim doar în grădinile virtuale. Am aflat astfel, că din pricina neglijenței umane într-un timp relativ scurt au dispărut multe specii de viețuitoare.

Am urmărit imaginile de câteva ori, neputând să-mi revin.

Dacă până acum nu credeam în rolul organizațiilor ecologiste, fascinanta lume din colecția bunicului m-a determinat să mă transform într-un militant pentru natură. Am înțeles că nu putem trăi fără pești, fără ape curate, fără flori care să-și deschidă singure petalele, fără falnicii copaci care să-și întindă ramurile către un cer senin.

Dacă nu vom reuși să schimbăm ceva din ce se întâmplă astăzi, planeta noastră va muri încetul cu încetul. și atunci? Ne vom muta pe o altă planetă? Care? Unde?

Cătălina VULTURU, a VI-a A, locuitor al Planetei Pământ, anul 2010

Satul ca o floare sau...

Satul – o oază de curățenie spirituală și morală.

Satul – model al comuniunii perfecte dintre om și natură.

Cine a spus acestea, tare de mult a făcut-o și cine încă o afirmă, în neștiință de cauză o face.

E de ajuns o privire pentru a-ți da seama că Regele Deșeurilor a cotropit ținut după ținut și a ajuns atotstăpânitor și aici. O fi bine... O fi rău... Cine știe?... Înclin să cred că prima variantă e ca adevărată, pentru că toți îl acceptă și i se supun fără nici o ezitare.

Ca în fiecare an, Primăvara, zeța renașterii, pune stăpânire pe întinderi.

Prin iarba fragedă se zăresc sute și sute de pete viu colorate.

— Sunt flori de câmp!, acesta ar fi primul gând, privindu-le de la distanță. Ei bine, nu! Sunt ambalaje mai mici... mai mari... din plastic... din hârtie..., lăsate acolo bineînțeles cu un scop precis, de oameni bineintenționați.

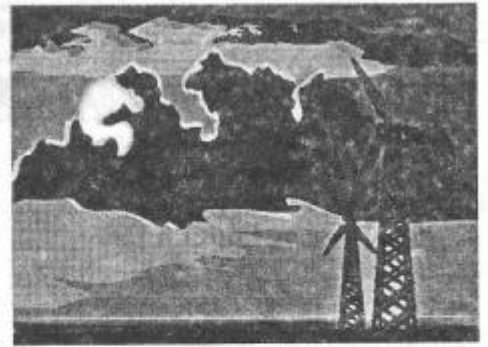
Nu-i așa că în fața coloritului și trăinicieii lor, florile sunt niște biete lucruri bana-

le, efemere, fără importanță? și atunci, cum să nu fim de acord cu aceste ființe pline de har și de simț estetic și să nu ni le alăturăm?...

Să lăsăm și noi, precum ei, un semn al trecerii noastre prin această lume. Curaj! Nu are importanță; poate fi o sticlă de plastic aruncată pe asfalt, niște resturi de semințe pe scaunul unui autobuz, sau mai bine, poți deveni pictor și scriitor, scrijelindu-ți gândurile fie pe copaci, pe garduri, sau pe pereți, de preferință albi ca laptele.

Dacă natura a dat naștere munților, dealurilor, văilor după milioane de ani de chinuri, tu poți face același lucru în doar câteva clipe. Sunt necesare câteva mici sfaturi: ca și miile de semeni ai tăi, depozitează frunzele moarte, crengile rezultate în urma curățirii propriei curți și deșeurile menajere, oriunde vrei, la întâmplare, numai pe proprietatea ta să nu fie. Astfel, zi după zi, vei reuși să crezi un șir de munți, care poate cândva vor întrece Carpații și cărora le poți da orice nume vrei, inclusiv pe al tău.

Steliana BUDĂI, a IX-a A

ECOTURISM

La Palatul Copiilor din Piatra – Neamț a avut loc, în zilele de 4–6 mai 2001, cea de a VI-a ediție a Simpozionului regional "Ecoturism – prezent și perspective".

Prezentă, ca de obicei, Fundația noastră a fost reprezentată de Vasilica Nicu, clasa a X-a A și de Daniel Bortă, clasa a X-a B, însoțiți de profesorul Ovidiu Afloarei.

Programul, extrem de variat, a inclus expuneri, dezbateri, creații literare, concursuri, expoziție, proiecții video, toate pe tema cunoașterii și protecției naturii.

Noi am amenajat un panou pe care am expus pliantele turistice și ecologice editate în cadrul Proiectului "S.O.S. – Valea Bistriței".

De un real interes s-a bucurat APELUL "Maluri curate" prezentat cu multă însuflețire de Vasilica. Ideea lansării lui a pornit de la trista realitate că Valea Bistriței și Lacul "Izvorul Muntelui", atât de pitorești în realitate, tind tot mai mult să devină groapa de gunoi a locuitorilor. În această "ambianță" e greu de presupus că zona mai poate fi valorificată turistic și agroturistic.

Apelul nostru propune un parteneriat între organizațiile ecologiste pentru realizarea unui program care să cuprindă, pe de o parte, sensibilizarea administrațiilor locale, județene și guvernamentale asupra acestei probleme, pe de altă parte să promoveze, în rândul locuitorilor ideea responsabilității față de calitatea mediului înconjurător.

*Prof. Ovidiu AFLOAREI,
vicepreședintele Fundației
"Aurel Dumitrașcu"*

Fântânarul

Soarele este spre sfârșitul drumului, aproape de apus. Fântânarul își șterge cu dosul mâneicii sudoarea de pe frunte și sapă în continuare. Ajunge la apă și se oprește: mâine în zori va așeza colacul.

Muraru C.

De două zile sapă și abia acum a găsit apă. De douăzeci și opt de ani are această meserie. Știe că de fiecare dată când începe să sape o fântână îl poate aștepta moartea. Știe și totuși o sapă. Credința îl înviorează în fiecare zi, îi dă puterea să meargă mai departe. Credința în Dumnezeu, credința într-o lume mai bună, mai curată, mai pură, precum este apa din fântână, îl împinge mereu cu o mână nevăzută înaintea.

La început i s-a părut o joacă și nu a înțeles când bătrânul său tată, de la care a învățat meseria, i-a spus că, cu fiecare fân-

tână săpată ajunge mai aproape de Dumnezeu.

Abia acum la douăzeci și opt de ani de când are această meserie înțelege. Abia acum își dă seama ce bine se simte când termină o fântână și gustă din apa rece.

I-a trebuit aproape o viață de om să înțeleagă vorbele tatălui său li acum, când le-a înțeles, își simte inima ușurată.

Iese din groapă, își face cruce ca Dumnezeu să-l ajute s-o isprăvească și pe asta și merge în colibă unde, după ce a înghițit ceva se culcă. Dimineata se scoală, odată cu răsăritul soarelui să așeze colacul făcut de câteva zile pe care va zidi piatra.

După o muncă grea și periculoasă, plină de teamă și speranță, fântâna este gata. I se așază capacele și în stâlpul dinspre răsărit, într-un cui bătut de curând se pune o cană mare de lut cu care drumeții inșetați vor bea apă dătătoare de viață.

Fântâna a fost făcută la o răspântie de drumuri, acolo unde se încrucișează destinele.

Acum spre sfârșitul zilei a șasea, fântânarul se odihnește pe băncuța de lângă fântână, cu cana de lut în mână, plină de apă întremătoare.

Acum, spre sfârșitul zilei, se simte cu adevărat mulțumit de realizările sale, se simte mai aproape de Dumnezeu.

Acum, aproape de sfârșitul vieții sale, se simte mândru de meseria sa, pe care cu ajutorul lui Dumnezeu o va lăsa moștenire urmașilor săi, așa cum el a primit-o de la bătrânul său tată.

Ecaterina ȚUPU, a VIII-a B

Jertfa pentru creație

Primii pași i-a făcut ușor. La pieptul mamei se simțea minunat când din buzele ei ieșeau sunete minunate. Era ceva frumos, divin ca șoapta unui înger, ca adierea unui vânt. Cântecul mamei îl simțea ca o ușurare prin toate degele, încheieturile și tot corpul.

Trilul păsărilor în tonuri diferite îl fascina. Mai încolo, zumzetul albinelor cânta un cântec deosebit. La școală, fiecare glas al copiilor, al profesorilor era o melodie încântătoare. Pe uliță, ceata de copii îl îndemna să vină cu ei, dar el se furișea singur, să asculte cântecele greierilor, păsărilor, murmurul apelor, ploile furtunoase cu melodiile lor. Toate acestea le auzea noapte de noapte și zi de zi, fără să-l intereseze altceva. De la o vreme a început să scrie tot ce auzea. Notele lui erau greieri, bemolul era vântul, diezul era marea înspumată. Flăcării din sat se căsătoreau, își făceau familii, iar singura lui "iubită" era muzica.

Noapțile se transformau în zile, mâncare era uitată pe masă și el scria. O tasă vulgară a început să se întrecă cu muzica lui. Deși bolnav el nu se despărțea de marea lui dragoste, muzica.

Într-o dimineață geroasă de iarnă l-au găsit vecinii cu penița în mână, înconjurat de mii și mii de rapsodii.

El a murit dar cântecele lui sunt tinere și astăzi. El și-a sacrificat viața pentru muzica simfonică.

Raluca IFTIMIE, a VIII-a B

IRINA

CENA CLU

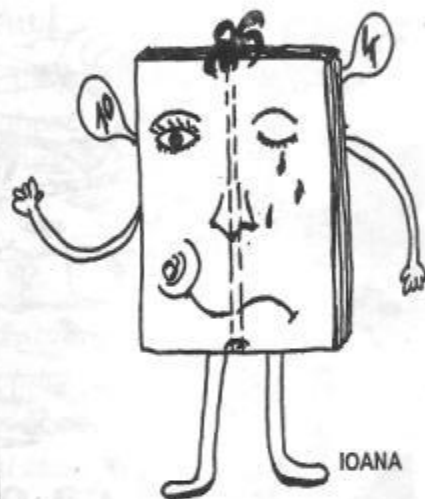
Of, maculatorul

În DEX cuvântul maculator este explicat astfel:

"Caiet (neliniat) folosit de elevi, studenți, etc., pentru a lua notițe, caiet de notițe."

Dar la mine este cu totul altfel!

Maculatorul de limba română este destul de măricel că de-abia îmi încapă în ghiozdan. Are liniatură dictando și, ca să-mi fie pe plac, l-am liniat cu roșu, galben, verde și albastru. Și de-ați ști cât am de scris! Notițele le consemnez cu viteza luminii, astfel încât literele

IOANA

sunt mici și mari, late sau lăbărțate, îngroșate, unele zboară, altele lipsesc...

O, și de ce n-am desenat pe al meu maculator! Linii întrerupte, șerpuite, drepte, duble, săgeți în toate direcțiile, acolade și alte paranteze toate necesare analizelor gramaticale.

Multe, multe semne particulare, pentru fiecare idee consemnată în caiet, după placul meu și la îndemnul profilului: inimioare, steluțe, egal – casetă...

Cercurile și chenarele îmi arată adverbele, conjuncțiile, articolele, titlurilor lecțiilor, iar linia dreaptă cu melcișori la capete nu lipsește de sub data zilei cu pricina.

Copertile nu duc lipsă de culoare – cățeluși și pisicuțe, iepurași și fluturași, că doar așa e la modă acum!

Aceasta este povestea maculato-rului meu.

Cred că maculatoarele colegilor mei au o poveste mult mai interesantă, nu-i așa?

Ioana BONDAR, a V-a A

CENACLU

Un strop

*Un strop de sentiment
crește inocent
cu îndrăzneală minimă
într-un colț de inimă
care cutează a bate
spre eternitate...*

*Un strop de sentiment
crește inocent
și curmă un dezastru
într-un colț de inimă albastru
comoară chintesență
de adolescență...*

*Un strop de sentiment
crește inocent
și visează o furtună
cu inima în lună,
dar revine-n clipa goală,
revine la școală...*

Simona TUDOSĂ, a IX-a B

Viitor

*Nu știu dacă mâine
voi fi miel sau voi fi câine,
căci vremurile se-ndoie,
de crește lupul și din oaie...*

*Nu știu dacă mâine
voi fi lup sau voi fi câine
și nici vremea cum se-ndoie,
lup sau câine lângă oaie...*

Mihaela FURTUNĂ, a IX-a B

Legendă

*Ceahlăul nostru-i crai de stâncă
Dochia prințesa minune
pentru noi domnește încă
de două mii de ani în rugăciune*

*Izvorul alb, izvorul rece
apa vie cucerește zarea
cântec toamna-n veacuri trece
orchestrând Duruitoarea*

Primăvara

Legănate pe ram – toate bucuriile lumii – visuri albe, dorințe roz, speranțe azurii, sentimente roșii ca sângele sau de un galben solar.

Parfumuri suave și tornade de petale purtate pe aripi de vânt mângâie pajiștile. Sevele vieții urcă din străfunduri în firele de iarbă, explodând verde crud, semn al renașterii și tinereții veșnice. Nemărginire albastră, cerul, își piaptână petele de nori albi, privindu-se mirat în oglinda apei.

Numai regele soare stăpân peste lumină și întuneric, peste Pământ și Univers își poate tulbura liniștea. Privirile sale incandescente transformă într-o clipă transparența venețiană în mantie de aur topit.

Piscurile munților îl cunosc; pădurea de brazi îl privește solemn cu ochii săi verzi întunecați; cupele florilor se deschid dăruindu-și culorile. Sturzii galbeni zboară nebuni spre cer, încercând să-l atingă cu zbateri ale aripilor.

În jocul de lumină și întuneric, triumfă lumina. În amestecul, de culori triumful e al verdelui crud. În lupta dintre viață și moarte victoria e a mugurelui pe ram. Totul, cuprins într-un singur cuvânt e, primăvară.

Dan Alex. BÂRCĂ a VI-a A

*Toaca lui Ștefan cel Mare și Sfânt
legendă răsună-n Durău
sfîștește oameni și pământ
punte arcuită-n hău...*

Andra Nevoie, a X-a B

Avânt

*Prin spații și timp
urmez drumul vieții lung
la parfumuri printre ghimpi
trandafirii pare-se ajung...*

*Printre spații și timp
pe drumul vieții mă avânt
peste clipele cu ghimpi
dorul colorat mi-l cânt...*

Ionica Piloii, a IX-a B

Nedumerire

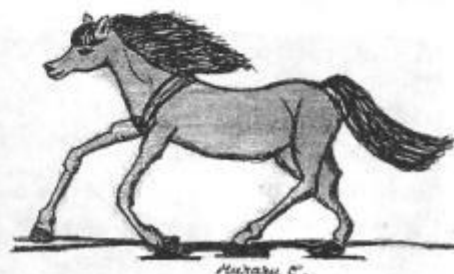
*Timpul gândește îndelung
În inima-ți cum s-ajung,
Solo, solo, solo
și să rămân acolo...*

*Nu știu de unde-ai apărut
Pe buzele-mi într-un sărut
Nu știu cum te cheamă
și cui ai să dai seamă...*

*Dar din ziua cea dintâi
Te-am tot așteptat să vii
Noaptea în amiaza mare
Să mă scoți o clipă din uitare;*

*Și-ai venit ca o părere
Mi-ai strivit o clipă de tăcere
Ca să plâng un an întreg
Nimic să nu mai înțeleg.*

Ancuța Florescu, a XII-a C

Limerick

Eight pigs, very little

*With their mama in the middle
Were going to a night – bar
With their daddy's – pig lousy car.
Suddenly, they hear a crash!
And they're landing in the marsh.*

I lost my ring

*In a beautiful spring
I've searched for it
'cause it was so sweet
Now it's winter and I'm cold
Would someone tell me:
Where's my ring – (of) gold?
Larisa CĂRJĂ, a XII-a C*

*...
Aș vrea să fiu abur prin părul tău
Să fiu somnul lin
care să-ți aducă în vis
Un ponei cu aripi de fluture
Și zâmbetul de aur, și să-ți șoptesc
Ușor în taina nopții cât de mult
Te iubesc
Aurelia Brândușa Ursu, a X-a A*

Prima călătorie la Toronto a fost într-un decembrie friguros, nu cu mult înainte de Crăciun. Am nimerit exact în ziua când s-a "închis Guvernul". Aceasta este o tactică aplicată atunci când președintele țării, republicanii și democrații nu ajung la o înțelegere în legătură cu echilibrarea bugetului pe o perioadă de șapte ani. Protestul se face prin închiderea tuturor instituțiilor (muzee, parcuri) care țin de guvern. Urmează alte întâlniri la nivel înalt până când situația revine la normal.

Pentru prima dată de la plecarea din țară ne-am simțit la Toronto ca acasă. Orașul este foarte frumos, ne-am îndrăgostit de atmosfera lui europeană, cu vitrine, trotuare, oameni pe străzi. Asta contrastează puternic cu unele orașe din SUA în special Detroit, unde totul pare, cel puțin în centru, (Downtown), fără lume pe străzi. Încercați să vă imaginați Piatra-Neamț sau, mă rog, orice alt oraș din România, fără

AMERICA ÎN SERIAL

De la Toronto la Cascada Niagara

tipenie de om pe stradă, fără trotuare, cu multe construcții frumoase dar lăsate în paragină, arse de parcă ar fi după o bombă. Iată un aspect al Americii la care mulți nu se așteaptă.

A doua vizită la Toronto a fost mult mai plăcută pentru că aveam lângă noi pe copii noștri, Ana și Alex. Am stat la hotelul Sheraton, chiar în centrul orașului, față în față cu City Hall (Primăria). Hotelul are grădină interioară, cascadă, sală de bal, de conferințe, restaurante. Nu ne întrebați cât a costat, dar e important că ne-am simțit bine ca niște domni/doamne și domnișoare.

Ne-am rezervat mai mulțor pentru a vizita turnul televiziunii (CN Town) considerat a fi cel mai înalt din lume. Ca să intrăm am așteptat mai mult de o oră la rând, dar a meritat. Am urcat până sus de tot în Space Deck Observator unde nu pot fi decât 60 de oameni o dată. Acolo, o porțiune din podda este dintr-o sticlă foarte rezistentă care poate menține greutatea a trei

elefanți. Ai o senzație ciudată să te uiți în jos și să vezi... aer, mașini, oameni, clădiri, toate ca niște furnici.

CN Town are 1815 feet – 553 m. A fost terminat în 1975 după numai 40 de luni de muncă, datorită unei tehnici moderne.

Sky – Podul (domul din vârf) a fost construit la bază, turnat în forme speciale și pe măsură ce betonul se întărea, era ridicat spre vârf cu aproape 45 de cricuri hidraulice. Un elicopter a montat vârful antenei (335 feet – 102 m) ce a fost împărțit în 39 de secțiuni.

Pentru fundație au fost escavați circa 62.000 tone de pământ. Greutatea turnului e de aproape 130.000 t.

Până la vârf sunt 2570 trepte metalice, are 368 ferestre din sticlă specială armată cu oțel.

După ce am coborât ne-am învârtit prin Caton Centre și am mâncat la un fel de restaurant unde ți se face mâncarea în față; tot felul de specialități: chinezești, indoneziene, indiene, europene, etc.

Spre seară ne-am întors obosiți la hotel, urmând ca mâine să pornim spre Niagara.

(Va urma)

Otilia ALEXA, Ohio, Perrysburg

Colecții și colecționari

Unul dintre cele mai întâlnite hobby-uri din trecut și din prezent este cel de a colecționa. Ce? Tot felul de chestii: timbre (filatelie), monede (numismatică), fotografii, vederi, autografe, cutii de chibrituri, soldați de plumb, zaruri, șervețele de masă, cărți de joc, ceșcuțe de cafea, linguri, halbe, calendare, nasturi, tablouri (colecțiile mari – pinacoteci), casete audio, postere cu sportivi, artiști, jucării din plus, lemne sau pietre cu forme ciudate, flori de mină.

Principalul motiv pentru care oamenii colecționează este nevoia de a evada din realitate, nevoia de a învinge stresul, relaxându-se. Deși colecțiile au fost începute doar pentru a umple un moment liber, cu timpul ele devin importante.

Cel mai des într-o colecție se pune preț pe raritatea obiectelor achiziționate, pe așa zisele nimicuri prețioase, uneori anumite obiecte devin importante pentru cineva, doar pentru valoarea sentimentală pe care o au.

Deși condițiile actuale nu permit întotdeauna achiziționarea obiectelor pentru a mări colecțiile, sunt încă oameni care colecționează, cheltuie pentru așa ceva și se bucură sincer atunci când obțin o piesă rară pe care și-o doreau de mult.

Despre lumea colecțiilor și a colecționarilor s-au împărțit o mulțime de păreri. Întrebați ce colecțio-

nează și ce cred despre colecții, unii elevi din clasa a VIII-a B au răspuns:

"Colecțiile ne măresc cultura generală, ne ajută să fim mai informați și sporesc gustul pentru frumos, autentic și calitate (Raluca).

Eu colecționez: "timbre, monede vechi și reviste Terra" (Raluca); "surprize de la guma de mestecat" (Cătălina); "timbre" (Tabita).

Ecaterina ȚUPU, a VIII-a

PAGINA SILVICULTORULUI

COCOȘUL DE MUNTE

(*Tetrao urogallus*)

Coborând pe crestele semețe ale Carpaților ajungem în pădurile întunecoase de rășinoase, unde trăiește cocoșul de munte. Veritabil cavaler al înălțimilor care se lasă pradă vânturilor și cântecului în perioada nupțială, cu atâta desăvârșire, încât se întâmplă uneori să nesocotească și alicele vânătorului.

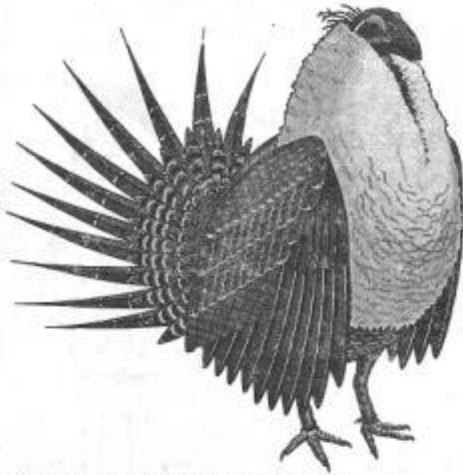
Nu de puține ori, într-un moment al cântecului "tocilatul" surzește un moment ce îi poate fi fatal. Jderul, un mare dușman al cocoșului, așteaptă acest moment și îi sare în gât, căutând să îi sfășie gâtul, dar, în groaza morții, cocoșul se ridică în zbor printre ceti-nile molizilor, căutând să scape de dușman. Loviturile de crengi, pierderea de sânge îl fac să cadă, nu rareori, murind împreună și cocoșul și jderul.

Cocoșul de munte este răspândit în toată Euroasia.

La noi, cel mai bine reprezentat este în Carpații Orientali, mai ales în Munții Rodnei, Munții Maramureșului și Munții Bistriței.

Vânătoarea de cocoși de munte este pasionantă, prin specificul ei și se face numai cu autorizație specială.

Julian ONIGAȘ, a IX-a B

DICȚIONAR FLORAL ȘIMBOLISTIC

① **Anemonă:** simbolizează, înainte de toate efemerul. Numele acestei flori care în grecește înseamnă vânt se datorează caracterului ei efemer. Se spune, exceptând legenda evocată de Ovidius, că anemona ar fi zămislită de vânt și purtată pe aripile lui. Ea redesteaptă imaginea unei iubiri aservite cilațiilor sentimentale și capriciilor vânturilor. E o floare singuratică a cărei culoare aprinsă atrage privirile. Atât de frumoasă în simplitatea ei, are petale roșii ce sugerează buze întredeschise de suflarea vântului. Ea apare, astfel, legată de prezența și de suflul Spiritului, fiind simbolul sufletului deschis influențelor spirituale. Sub semnul nopții, ea poate fi însă și un simbol al frumuseții dăruite, dar precare, puternică precum culoarea sa și fragilă ca un trup lipsit de suflet. Floarea de sânge zămislită de vânt și purtată pe aripile lui, dezvăluie atât bogăția și risipa vieții, cât și precaritatea ei.

② **Bujor:** în China, este un simbol al bogăției și onoarei din pricina înfățișării pe care o are floarea și a culorii sale roșii. Numele lui, "meutan" cuprinde cuvântul "tan", elixir al nemuririi care leagă bujorul de fenix. În urma unei deformări explicabile, ce pornește de la expresia "a se îmbujora" floarea aceasta a fost transformată, în mod abuziv, într-un simbol al rușinii. Bujor

ul a fost socotit o plantă medicinală și a dat naștere la numeroase superstiții transmise nouă și răspândite până în zilele noastre.

③ **Ghiocel:** floare micuță, albă și parfumată care înflorește la sfârșitul iernii, anunțând primăvara. În Occident, a devenit simbolul alinării și speranței. Pentru indienii din preerie, este un simbol al curajului, al răbdării și al fidelității de nezdruccinat.

④ **Stânjenel:** mesagerul zeilor. Are rol purificator și protector. Este floarea bărbaților.

⑤ **Mac:** în simbolismul eleusin, macul oferit zeiței Demeter desemnează pământul, dar reprezintă, de asemenea, puterea somnului și a uitării care îi cuprinde pe oameni după moarte și înainte de reînviere.

⑥ **Narcisa:** simbolizează înțepenia în moarte, dar într-o moarte care nu este, poate, decât somn. Crește primăvara în locuri umede, ceea ce o încadrează în simbolistica apei și a ritmurilor legate de anotimpuri și, în consecință a fecundității. De aici ambianța sa: moarte – somn – renaștere. În Asia, narcisa este un simbol al fericirii și servește la exprimarea urărilor de Anul Nou. Narcisa este emblema vanității, egocentrismului, dragostei și mulțumirii de sine.

Tudor GHIURCĂ

FLOAREA DE COLȚ

(*Leontopodium alpinium*)

Această floare ce crește pe stâncile de calcare a fost bine cunoscută de strămoșii noștri. Floarea de colț a avut o mare însemnătate, în literatura populară, ea fiind prezentă în basme și povești, având puteri miraculoase.

În timpul Evului Mediu, floarea era considerată o adevărată "mină de aur" de către negustorii de flori, ea fiind foarte căutată pentru curțile regale. Prin alcătuirea ei neobișnuită reprezintă un minunat exemplu de adaptare la condițiile deosebit de grele. Florile sunt neînsemnate și, deci, neatrăgătoare, frunzele din partea de sus a tulpinii s-au acoperit cu acea păslă alb-argintie și s-au așezat ca razele unei stele în jurul capitulelor de flori, formând un eficient aparat de semnalizare pentru insectele căutătoare de polen. Floarea de colț e cea mai căutată dintre toate florile munților.

E bine cunoscut – și pe drept cuvânt – că nu crește decât în cele mai prăpăstioase locuri. Aceasta nu înseamnă că nu poate supraviețui și în locuri mai accesibile. Odi-noară, se găseau din belșug pe cele mai domoale coaste de munte. Cu timpul a început să dispară din cauză că a fost smulsă fără milă de către negustorii de flori și de drumeții lipsiți de simțământul datoriei față de frumusețile naturale ale munților. Astăzi, ea este pusă sub ocrotire, culegea ei fiind interzisă.

Julian ONIGAȘ, a IX-a B

RUBRICA ISTEȚILOR

Problemă ritmată

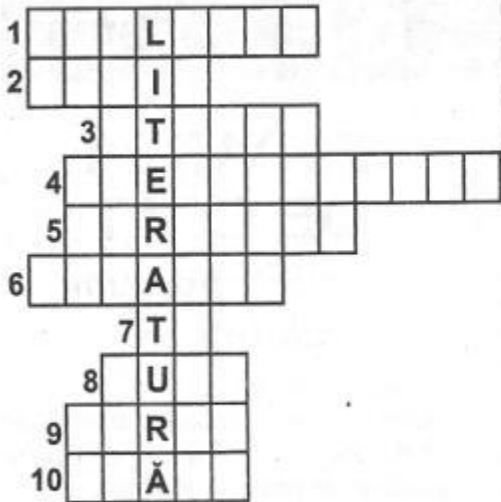
Foaie verde de arțari
Câte ciori sunt și câți pari?
Dacă ele stând răzlețe
Ca s-avem un par și-o cioară,
Una din "cinstite fețe"
S-ar roti pe dinafară...

Însă dacă ele ar vrea
Câte două-n par să stea,
Alt neajuns apare iar:
Rămâne liber un par!

(Soluția la sfârșitul revistei)
*Versificarea problemei ca și a soluției
a fost publicată în "Gazeta Matematică"
din 1912.*

Jocuri cu bețișoare

1. Să se construiască cu ajutorul a 24 de bețișoare 7, 8 și 9 pătrate.
(Soluția la sfârșitul revistei)
2. Să se construiască cu ajutorul a 6 bețișoare 4, respectiv 6 triunghiuri echilaterale.
(Soluția la sfârșitul revistei)

Aritmogrif literar

1. Scriitor latin, autor al operei "Măgărușul de aur"
2. Petrescu a scris "Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război"
3. "... Pace" de Mihai Eminescu
4. "Istoria" de Dimitrie Cantemir
5. Autor al "Eneidei"
6. Pasajul "alunga nourii cei mari de pe deasupra satului nostru" face parte din opera lui
7. Titu Maiorescu
8. Profesorul lui Ion Creangă în clasa a III-a la Târgu-Neamț, Popa ...
9. Autor al operei "Princhindelul" – Jules ...
10. Titlu cu nume de față al unei poezii de Mihai Eminescu

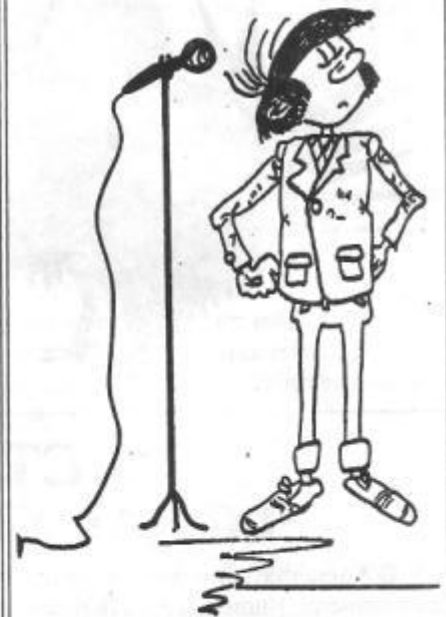
Careu realizat de
Diana APOSTU, clasa a IX A

Propuse de
prof. Ciprian CIUBOTĂ

Top... top... top...

ROMANIAN MUSIC - TOP 10

1. Animal X – Pentru ca
2. Valahia – Singur
3. ASIA – Dă-mi nopțile-napoi
4. Gillio – Oare de ce?
5. Direcția 5 – Obsesia
6. Ovidiu Komornyk – Te-am trădat
7. Holograf – Visez o zi
8. Hi-Q – Cât mă iubeai
9. Simplu – Provocare
10. Voltaj – Iarna

FOREIGN MUSIC - TOP 10

1. Ricky Martin – Cristina Aguilera – Nobody Wants to Be Lonely
2. Backstreet Boys – The Call
3. Britney Spears – Don't Let Me Be the Last to Know
4. Jennifer Lopez – My Love Don't Lost a Thing
5. Eminem – Stan
6. Lianne Rymes – Can't Fight the Moonlight
7. Vengaboys – Sha, la, la
8. Limp Biskit – Rollin
9. L'il Bow Wow – Bow WoW WoW
10. Xzibit – X

PROPUNERI

1. Antique – Opa-Opa
 2. Casa Loco – Vând fân
 3. K-pital – Visez
 4. Atomic Kitten – Whole Again
 5. Madonna: Feel like
 6. Jannet Jackson: All for you
- Prof. Luminița CONSTANTIN

ASIAS / 000

ȘTIRI SPORTIVE

Toamna se numără bobocii dar și campionii.
Într-o atmosferă entuziastă s-a desfășurat campionatul de mini fotbal și handbal, pentru clasele IX – XII. Pe post de organizator dar și de arbitru imparțial a fost domnul profesor Cătălin Păcu. Iată clasamentul:

Handbal:

- Locul I: clasa a XI-a A
- Locul II: clasa a XII-a A
- Locul III: clasa a IX – a C

Mini – fotbal:

- Locul I: clasa a XI-a B
- Locul II: clasa a XII-a B (prima grupă)
- Locul III: clasa a XII – a B (a doua grupă)

Felicitări câștigătorilor și așteptăm cu interes viitoarea ediție.

* Încă de anul trecut s-a realuat tradiția meciurilor dintre echipa elevilor și a profesorilor. Satisfacția celor dintâi a fost mare, pentru că profii au mâncat o bătaie zdravănă: scor 10 – 5. Le sugerăm să-și intensifice antrenamentele, altfel, vor rămâne corigenți la disciplina SPORT.

Dan Alex. BÂRCĂ, a VI-a A

Satul Soci

Soci este satul în care m-am născut și am copilărit. Așezat pe malul drept al Bistriței, el este dominat de muntele Bâta Soci de 1200 m.

Din vârful Bâtcii se preling două pârâuri, al lui Tărăță și al lui Leonte, care, la prima vedere, par inofensive, dar nu de puține ori s-au înfuriat, aruncând asupra satului puhoi de pietrișuri, lemne și bolovani. Pădurea de molid coboară până în apropierea satului în timp ce fânețele urcă în întâmpinarea ei.

Despre istoricul satului meu știu puține lucruri. Numele se pare că îi vine de la bogata vegetație de soc care acoperea cândva aceste locuri. Prin defrișarea ei aici s-au instalat primele familii cu numele de Andrieș (poreclită Vântu), Cobuz și Aniței.

Încă din vremea regelui Carol I satul a făcut parte din Administrația Domeniului Co-roanei care avea sediul la Borca unde este acum Liceul. După împroprietărirea cu pământ din anul 1905 casele au început să se înmulțească.

Construirea drumului spre satul Soci (4 sept. 1937).
În ultimul plan, podul de beton peste râul Bistrița

Prima școală a luat ființă în 1949 și a funcționat într-o casă particulară. Actuala clădire a fost construită în 1950.

Acum satul arată complet diferit. Îmbinarea stilului rustic cu cel modern oferă o priveliște plăcută. Satul Soci are ceva special și natural, specific vieții țărănești, care te face să fii tu însuși, îți dă căldură sufletească și dragoste.

Andreea TĂRĂȚĂ, a IX-a C

Încă din fragedă pruncie, aproape din fașă am tot auzit printre compatrioții mei, mai ales printre românii moldoveni: Ștefan cel Mare și Sfânt, Ștefan cel Mare și Sfânt... Înțelesesem oarecum cine și când a fost, dar mă cam agasa formula și credeam că se face așa mare caz. La școală încet-încet, am aflat informațiile esențiale despre înțeleptul om politic și iscusitul comandant de oști care a fost voievodul Ștefan Mușatin, în a doua jumătate a secolului al XV-lea. Chiar m-am convins de adevărul aserțiunii sado-veniene că Ștefan cel Mare și Sfânt a fost singurul geniu politico-militar al românilor. Bine, corect: Ștefan cel Mare! Dar de ce și Sfânt? Mai ales că a avut și doi copii din flori. Acest lucru l-am înțeles abia acum câteva săptămâni când am ajuns la Putna la mormântului lui Ștefan cel Mare și Sfânt. Un călugăr veghează lângă piatra de mormânt, de marmură albă în interiorul Mănăstirii; veghează neîncetat de 500 de ani; n-a lipsit și n-a atipit nici o clipă; o candelă de argint răspândește peste mormânt o lumină misterioasă; nu s-a stins niciodată de 500 de ani.

Am observat că pe piatra de mormânt nu este însemnat anul morții voievodului. Mi s-a explicat că Ștefan cel Mare și Sfânt e

nemuritor, e mai viu decât oricare dintre noi.

Pe un perete al Mănăstirii, aproape de mormânt, observ portretul lui Ștefan, bărbat în putere, încruntat și întunecat la față; călugărul de veghe, un bun orator, cu o inteligență scilpitoare, pătruns până în adâncul sufletului de adevărul spuselor sale, ne informează că tabloul n-a fost în-

La mormântul lui Ștefan cel Mare și Sfânt

totdeauna așa; fața voievodului era blândă, zâmbitoare și luminată, dar s-a schimbat brusc în toamna anului 1944, când armatele sovietice au copleșit Bucovina și au ocupat-o în cea mai mare parte, oprindu-se însă cam la 1 km de mormântul lui Ștefan. Ascult înfiorată spusele călugărului – ghid, că tocmai în momentul schimbării la față a voievodului din tablou s-au oprit ca prin minune copleșitorii sovietici și n-au cutezat a merge mai departe cu ocupația, deși ni-

Balada lui Lipan

(fragmente)

Iar la Borca s-au opri
La un han au poposit.
După ce s-au odihnit
Pe Sabasa au pornit
Spre Crucea talienilor
În mâna viclenilor.

.....
Calistrat atunci i-a spus
Că în Stânișoara sus
Omul ei, Nechifor,
Le vinde oile lor.

.....
Și când ziuă s-a făcut
Jandarmii au apărut
Mortul a fost transportat
Pe Sabasa, jos în sat,
Pentru a fi înmormântat.
După ce l-au înmormântat
La praznic s-au adunat
La Toma dascălul din sat.
Unde-au băut și au mâncat
Ca Nechifor să fie iertat
Însă domnul Calistrat
Puțin s-a cam îmbătat
După cum s-a comportat
Și debitorii i-a cercetat
El s-a făcut vinovat.

Gheorghe ANASTASIEI,
pădurar satul Soci

meni altcineva nu i-ar fi putut împiedica. Sunt absolut convinsă că așa a fost.

Plimbându-mă prin satul Putna și discutând cu oamenii locului, am observat că în sufletele lor Ștefan este viu, simbolul vredniciei, al credinței, al statorniciei și al mântuirii neamului românesc. În linia melodică a dangătului clopotului de la mănăstire, ei și numai ei descifrează lipede cuvintele: Ște-fan, Vo-dă, Ște-fan, Vo-dă...

Poporul său, oamenii Măriei Sale l-au numit Ștefan cel mare și Sfânt încă din timpul vieții, de acum 500 de ani. Sfânt pentru că a ctitorit nu numai 36 de splendide mănăstiri ci mai ales fiind că a ctitorit credința neamului său, căruia i-a marcat într-o manieră genială destinul istoric. Sfânt așa cum poporul cu mare credință și înțelepciune l-a numit și l-a consacrat încă de acum 500 de ani, iar Biserica Ortodoxă Română abia acum câțiva ani.

A avut și doi copii din flori? Doamne, de ce nu sunt toți românii astfel de bastarzi?

M-am întors de la Putna, de la mormântul lui Ștefan cel Mare și Sfânt mai bogată sufletește ca oricând, fericită că m-am născut și trăiesc între românii moldoveni ai marelui Ștefan.

Claudia BOBEICĂ, a XII-a C

Pro și contra manele (sondaj)

Fiind un fenomen muzical considerat la modă am vrut să aflăm opinia colegilor noștri în legătură cu el. Comentariile din paranteză ne aparțin.

I. Vă plac manelele?

☞ Da! Ca untul la soare. (Bag seama că te topești după ele, vezi să nu te evapori).

☞ Da! Sigur. Este un gen care poate fi ascultat de oricine, e muzica bairamelor!

☞ Bineînțeles, este ceea ce ascultă tinerii azi, așa cum odinioară era ascultată muzica populară (Crezi că muzica populară poate fi substituită cu acest gen? Ferească Dumnezeu, ne-am pierde rădăcinile!)

☞ Nu, pentru că nu toate au un text decent!

☞ Da, îmi plac foarte mult pentru că se situează între muzica pop și cea rock, iar în discotecă este foarte iubită.

☞ Sunt de prost gust. (L. C., a XII-a C)

☞ Nu-mi place, este o muzică foarte lentă. (Și ce, muzica lentă nu-i bună? Unde sunt romanticii de altădată?)

☞ Da, pentru că nu este greu de dansat și îți dă un motiv în plus să agâți un tip. (Iată manele pe post de cârlig. Ce zici de un concurs de pescuit... tipi?)

☞ Nu-mi plac, nu-mi caracterizează gusturile (Ce să-i faci? Se mai întâmplă!)

☞ Nu, nu-mi plac manele sunt deplasate. (L. H., a X-a B) (În ce direcție, stânga, dreapta, sau în cele patru zări).

II. Ce este o manea?

☞ Un cântec de dragoste de origine orientală cu melodie duioasă și târăgănată. (O fi doina românească?)

☞ Este o muzică religioasă. (Bine zici, imaginează-ți-l pe părintele Cojocaru cântând manele în biserică, iar pe enoriași unduind din șolduri)

☞ Nu știu, păi dacă nu ne învață la școală! (Bravo, te bizui mult pe școală. Cine a zis că tinerilor nu le place școala?)

☞ Nu știu, nu sunt specialist în ale muzicii. (Felicitări, îți cunoști bine limitele!)

☞ Este un gen de muzică care-ți oferă o viață super. (Păcat, te mulțumești cu puțin)

☞ Maneaua provine din muzica romilor. (Presupunând că este adevărat, ai ceva împotriva?)

☞ Manele sunt ceva trecător, nu vor rezista. (Doar dacă... apa trece, maneaua rămâne.)

☞ Au stricat toată muzica românească din 2000 încoace. (Eu cred că sunt ceva mai vechi, s-au lansat pe piața muzicală încă din 1999).

Argumente PRO

➤ Maneaua, ca sinonim al cuvântului petrecere este un gen foarte ascultat. Din

câte știu, nu aparține neapărat muzicii țigănești.

➤ Vedete mari, deja consacrate, au adoptat acest stil. Vezi Mădălina Manole, Cristina, Costi Ioniță. Iată opinia unui mare star care ne-a vizitat de curând: "Aseară m-am distrat foarte bine ascultând... manele. Suntem ușor snobi dacă spunem că nu ascultăm o astfel de muzică" – Goran Bregovici.

➤ Și tot din presă culese, pe rețeaua de INTERNET americană NAPSTER, manele sunt foarte căutate de românii de peste ocean.

Privind încadrarea ca gen muzical, păreri sunt împărțite. Cu toate acestea manea are fanii ei, iar pentru cei care-o ascultă sfatul este "ascultați-le în continuare", pentru ceilalți "este treaba voastră, poate că pierdeți ceva, poate că nu!"

Alexandra NEVOIE, a X-a B

Argumente CONTRA

➤ Nu numai că nu-mi plac manele: sunt total împotriva lor. Nu cred că ele sunt un gen de muzică așa cum au pretenția să fie numite de cei care le cântă și le promovează pe piața românească. Mai degrabă aș spune că au "împrumutat" câte ceva din unele genuri muzicale (muzica populară, dance, la care se adaugă ingredientele orientale, în special din muzica turcească, dar nu cea de calitate).

➤ Că are căutare și "dincolo"? Se poate, pentru cei "din afară" sună ca o muzică exotică, ceva în stil indian, hawaian sau taiwanez, dar pentru noi, care-i cunoaștem originea, nu ni se pare reprezentativă.

➤ A, de ce să nu recunosc, manelele au adus și ceva nou! Acceptarea limbajului incult, vulgare ceea ce mă revoltă cel mai mult.

Larisa CÂRJĂ, a XII-a C

Ce se întâmplă cu câinii, o crimă?

Prin anii '80, când demolările din București luaseră amploare, când oamenii erau forțați să se mute la bloc, câțiva câini părăsiți de stăpânii lor rămăneau să păzească locurile rămase goale.

Îi vedeai umblând triști, cu coada între picioare. Atunci, nimeni nu se gândea că se vor înmulți și că soarta lor va fi dramatică. Cum numărul câinilor a crescut proporțional cu greutatea vieții, cum prin comparație aspectul cotidian pare degradant și săcâitor, s-a hotărât să scăpăm de aceste animale.

Dumnezeu a făcut omul, dar a făcut și animalele. Una dintre poruncile fundamentale ale Bibliei este "să nu ucizi". Este împotriva firii să se ia viața unei vietăți. Acaparați de necazuri, oamenii uită să fie sensibili și cu bun simț. Vrem să fim europeni, dar noi nu știm să fim civilizați în țara noastră. Câinii sunt mai buni decât oamenii, prieteni desăvârșiți dar nu are cine să-i apere. Ar fi și alte soluții decât eutanasierea, dar în situații presante nimeni nu le mai caută. Ce se întâmplă cu câinii? O crimă? Și nimeni nu se gândește la mânia Domnului.

Sondaj de opinie

1. Ce părere aveți despre câinii comunitari?

☞ Sunt animale necăjite, pentru că deși toți spun că le plac animalele puțin le aruncă o bucată de pâine. Un animal în gospodărie este îngrijit în caz de boală, pe când animalele comunitare nu sunt tratate. Deci, sunt de acord că dacă nu sunt condiții de viață bune, mai bine să fie eutanasiați.

☞ Sunt câini ai nimănui. Cred că cel mai bine ar fi ca fiecare om să adopte un câine.

☞ Decât să dai bani pe câini, mai bine ajuți un azil de bătrâni sau niște copii orfani.

☞ Ar trebui să aibă un cămin al lor și să fie iubiți de toată lumea. Dacă aș reuși să înființez un centru pentru protecția animalelor, aș face-o. Nu sunt de acord cu eutanasierea câinilor.

☞ Sunt niște câini singuri și nevinovați.

☞ Câinii comunitari sunt ca și copiii străzii. Sunt câini părăsiți.

☞ Ar trebui protejați, să nu fie lăsați la voia întâmplării. Există printre ei și câini turbați care ar putea provoca victime. Este și vina oamenilor care își părăsesc câinii, lăsându-i pe drumuri.

2. Credeți că primarul nostru îl va urma pe domnul Băsescu în problema câinilor?

☞ Bine ar face, să-i ia domnul Aleca pe toți acasă!

☞ Dacă se aliază cu domnul Băsescu, să se alieze și cu Brigitte Bardot. Ce-o să iasă?!

Realizatori Alexandra, Iulia și Vasilica

Noutăți editoriale

"NEGRU TRANSPARENT"

Se numește cartea poetului Radu Florescu, apărută la Editura "Timpul" din Iași. Alcătuită din două părți: "Dimineața căinței" și "Căința", cartea are și două motto-uri sugestive. Primul este extras dintr-un poem de Virgil Mazilescu: "Și dacă le-aș fi spus că știu totul m-ar fi / iubit fără îndoială și m-ar fi uitat până la urmă". Al doilea aparține poetului: "Fără să știu am fost fericit, așa începe sfiala / să se rotească prin casă / mă apropii încet de carnea mea tânără și strig". Amintim că poetul Radu Florescu s-a născut la Borca, este membru al Uniunii Scriitorilor și ne-a sponsorizat numărul trecut al "Bibliotecii din Nord". Îi mulțumim, pentru că nu este pentru prima dată când ne sare în ajutor.

Iolanda LUPESCU

Patimile elevului

văzute și desenate de SEBI

Premii și premianți

De câțiva ani, sub îndrumarea doamnei profesoare de limba franceză Maria Afloarei, elevi talentați din școala noastră, participă la Concursul Internațional de Pictură "Promovarea tinerilor artiști", organizat la Epernay, precum și la Concursul Literar de la Chalons en Champagne – Franța.

În anul 2000 tema celor două concursuri fiind foarte generoasă – "Patrimoniul și tradiții regionale" – colegii noștri au făcut cunoscute în Franța câteva din comorile României și în special ale Moldovei.

Spre marea noastră bucurie și, desigur, spre mândria școlii, anul 2000 le-a adus colegilor noștri rezultate foarte bune.

Astfel, dintre desenele selecționate, două sunt de la Borca și aparțin elevilor: Dorina Țicu de la școala Mădei (medalie de aur) și Cătălina Muraru din clasa a VIII-a B (medalie de argint).

Iată ce ne-a declarat Cătălina: "Sunt foarte bucurată că am câștigat medalia de argint, mai ales că

aprecierea vine din partea unui juriu internațional. Aceasta îmi dă încredere în forțele și talentul meu și mă determină să iau o hotărâre importantă, aceea de a merge mai departe la Liceul de Artă."

La Concursul de literatură a fost aleasă lucrarea elevului Alexandru Parfeni, din clasa a IX-a A, care a prezentat câteva din rezervațiile naturale din Carpați.

Întrebându-l pe colegul nostru ce l-a determinat să-și aleagă acest subiect, ne-a declarat cu convingere: "Cred că aceste comori ale munților noștri merită să fie cunoscute și de străini. Poate fi considerată și ca o invitație adresată turiștilor. În plus, am fost foarte fericit când am aflat că am câștigat mai ales că a fost pentru a doua oară".

Îi felicităm pe câștigătorii noștri și îi invităm pe toți tinerii talentați să participe la aceste concursuri, puse în slujba cultivării frumosului și a relațiilor de apropiere dintre oameni.

Tamara CÎRJĂ, a IX-a A

Semnal

"Biblioteca din Nord" a făcut pai

Lansată cu discreție, fișuica domnului profesor Vasile Ropotică, "Lyceum adolescentina", reunește gândurile multor elevi din școala noastră. Îi urăm viață lungă și o bună colaborare cu noi.

Pe o altă coordonată, revista celor mici, "Povestea cuvintelor" este o explozie de bucurie și culoare. Felicităm în egală măsură pe copii și pe doamnele învățătoare, dorindu-le ca explorarea micilor talente să dea în continuare farmec și inocență revistei.

Prof. Maria LUNGU, președinta
Fundației "Aurel Dumitrescu"

MEDICUL VĂ SFĂTUIEȘTE...

Sănătatea – ca mod de viață

Toate eforturile omului trebuie să se îndrepte pentru a ne organiza un mod de viață în care organismul să se îmbolnăvească cât mai rar. Întreaga noastră viață este un șir neîntrerupt de încercări pentru menținerea și consolidarea sănătății. De cele mai multe ori nu se prețuiește sănătatea decât atunci când ea este compromisă.

Un mod de viață sănător înseamnă o alimentație echilibrată combinată cu activitate fizică și evitarea factorilor care pot determina îmbolnăvirea și distrugerea organismului: fumatul, alcoolul și alte droguri.

Fumatul

Nicotina din tutun este un drog consumat pe scară largă în societate, substanță care determină o dependență tot atât de puternică ca heroina sau cocaina. Tutunul nu conține nici un fel de substanță de care organismul ar avea nevoie.

Fumatul nu este o necesitate, ci o plăcere de moment, care cu vremea, devine o obișnuință greu de dezbărat. Dacă o persoană nu devine fumătoare în timpul adolescenței este foarte posibil să nu fumeze nicodată.

Fumatul produce o respirație neplăcută, îngălbeneste unghiile și dinții, accelerează îmbătrânirea pielii. Tutunul produce numeroase suferințe: dureri de cap, oboseală, ulcer gastric și duodenal, bronșită cronică, cancer la plămâni, boli cardio – vasculare, hipertensiune arterială etc.

Fumul de țigară este dăunător tuturor celor care-l inspiră, deci și nefumătorilor care stau în încăperi unde se fumează.

Iată câteva motive serioase pentru a vă decide să renunțați la fumat IMEDIAT – indiferent de vârstă, riscurile pentru sănătate se vor reduce.

Alcoolul

Alcoolul este, probabil, cel mai comun drog, o substanță chimică care schimbă modul de funcționare a organismului. Dacă utilizarea lui este larg răspândită, nu înseamnă că este sănătos să-l folosim.

Acest drog tulbură mintea, afectând modul de a gândi, a simți, a

vorbi și a se mișca al oamenilor. Majoritatea oamenilor pot să-și controleze consumul de alcool. Însă abuzul de alcool este o problemă gravă, fiind strâns legată de accidente rutiere, crime, sinucideri și violență; puterea alcoolului, ca viciu, este evidentă atunci când o persoană dependentă de acesta încetează să-l mai consume. Această persoană poate suferi de anumite simptome ale renunțării la alcool – delirium tremens. Acestea cuprind: transpirația, halucinațiile, tremuratul și greața.

Deci, găsiți căi prin care SĂ EVITAȚI ALCOOLUL!

Alimentația sănătoasă

Vechea zicală conform căreia: "Suntem ceea ce mâncăm" este în mare parte adevărată. A mânca sănătos nu este. Produsele proaspete, prezentate atractiv, ajută la evitarea alimentelor bogate în zahăr și grăsimi.

O parte importantă a alimentației echilibrate este un mod de viață rațional. Dulciurile pot fi consumate ocazional, dar nu în locul hranei nutritive. Prin neglijarea alimentației, organismul va avea de suferit. Fiecare vitamină, fiecare substanță minerală și fiecare gram de proteină ajută organismul.

Foarte important, însă, este să consumăm întotdeauna alimente bune, bogate în substanțe nutritive, pentru a rămâne sănătoși, mai ales în timpul adolescenței, când organismul este în curs de creștere și dezvoltare.

Dacă nu aveți șansa de a alege meniul, atunci variați modul de preparare – astfel încât să evitați consumul prea mare de grăsimi și uleiuri. În loc să prăjiți mâncarea – fierbeți, frigeți sau coaceți. Încercați să introduceți în meniu de câte ori puteți, legume, zarzavaturi și fructe proaspete.

Alimente care îngrașă cel mai mult:

- grăsimile, în special cele de origine animală
- hidrații de carbon rafinați, cum ar fi făina și zahărul alb, ca și produsele preparate din ele
- băuturile alcoolice
- excesul de sare în dietă. Sarea reține apa și face să crească greutatea corporală.

Activitatea fizică

Exercițiile fizice ajută la controlul greutatei corpului, dar și la păstrarea sănătății genrale și menținerea în formă a organismului prin tonifierea mușchilor, întărirea mușchiului inimii, îmbunătățirea respirației și circulației sanguine.

Exercițiile fizice fac organismul mai rezistent. Combinate cu o alimentație echilibrată, exercițiile ne fac să ne simțim mai bine și să arătăm mai bine.

Dacă duceți o viață sedentară identificați când și cum ați putea face mai multă activitate fizică. Începeți cu eforturi mici. Dacă nu aveți probleme, sporțiți progresiv durata și intensitate efortului fizic.

Dr. Cecilia PARFENI

Un ORAR numit DORINȚĂ

LUNI: • Geometrie – planul pe care-l alcătuiesc pentru a chiuli • Sport – viteza pe care o iau de la ora următoare • Informatică – programul “Atomic” este singurul ce-mi place • Geografie – muntele de caiete ce le am de studiat pentru corijare • Franceză – Au revoir!

MARȚI: • Română – Mihail Sadoveanu – institutul pe care-l văd zilnic • Fizică – legea mișcării rectilinii și uniforme a chiu-langiului • Muzica – nota 3 – cel mai bun prieten • Religie – Ajută-mă, Doamne, să pot pleca! • Geografie – Balta cu care am făcut cunoștință noaptea trecută

MIERCURI: • Algebră – suma celor patru note la această disciplină – 10 • Engleză – Hello, bar – de – zi! • Zoologie – Porcul de Dan, Boul de Mihai și Motanul de Cristi sunt singurele animale pe care le cunosc • Muzică – Mi – Re – La m-a ajutat să chiulesc! • Sport – săritura în înălțime peste poarta școlii

JOI: • Româna – punctul culminant al petrecerii de aseară • Chimie – Ion, așteaptă-mă cu ghiozdanul meu, la colțul școlii! • Istorie – pentru ocuparea ultimei bănci s-au dat lupte crâncene la începutul anului școlar • Astronomie – stelele verzi pe care le văd când am altă preocupare

VINERI: • Scutit – Diagnosticul: chiulangită

Vasilica NICU, a X-a A

Claudia-Marcela Buzdugan

Cum îmi văd eu profesorul?

Mircea Afloarei – Barda lui Mihai Viteazul sau Sabia lui Damocles

Ioachim Tănase – “Marele blond” în variantă afro

Vasile Ropotică – Ursul boem
Cătălin Pîcu – un Schummacher cu bujorei în obrăjei

Gabriela Apalaghiței – OLN – Obiect Legănat Neidentificat

Maria Lungu – DGM – Direcția Groapa Marianelor

Dumirița Erhan – un stil de viață matematic tic... tac... tic... tac... BUM!!!

Părintele Neculai Cojocaru – Duhul din lampa lui Aladin, ajută pe oricine

Dumitru Ioniță – un OZN despre care toți au auzit, dar puțini i-au pătruns misterul

Vasile Amariei – CVT – nu Corneliu Vadim Tudor cum ați crede, ci calculator virusat cu tutun

Ovidiu Afloarei – VMM – Visătorul Macho man

*Culese și comentate de
Alexandra, Iulia și Vasilica*

Să glumim pe englezește:

A JOKE

The nephew: Can I smoke here auntie?
The aunt: Yes, you can but you may not.

THE LONGEST WORD

John: Do you know what is the longest word in English?

George: I give up. You'll have to tell me.

John: The word “Smiles”.

George: Why is that?

John: Because it has a “S” at the beginning, a “S” at the end and a mile in between.

A LUCKY MAN

Tom: What a lucky man are you, Father!

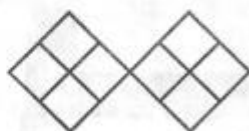
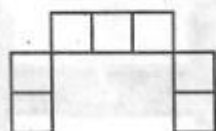
Father: Why my son?

Tom: I needn't any new books for the next school year. I have been left in the same form.

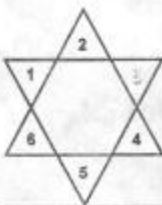
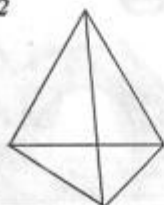
*Culese de Steliana BUDĂI și
Ana MOLDOVANU, clasa a IX-a A*

Jocuri cu bețișoare

Soluția 1

Soluția 2

Poveste aiurită

Înainte de a sfârși începutul, dorim să ne adresăm celor exmatriculați fără drept de înscriere la alt liceu, care vor să continue cursurile superioare la mecanică fină, la universitatea “Mașina inexistentă”.

Deoarece avem pile la guvern, vă putem plasa colonelului în rezervă Gruia Bărbulescu, prieten bun cu Neluțu Brumăriu, care a decedat în urma inaugurării unei astfel de mașini. Aceștia au inventat automobilul “cioara fermecată” în prima primăvară a lumii când soseau ciorile din țările calde!

Pentru că știu că în Mileniul III, aceste mașini vor fi tot mai căutate, am vrea să vă prezentăm invenția uneia dintre ele, la care am participat și noi.

Înainte ca să începem lucrarea, am căutat în ziarul “Fugi de acasă” rubrica “Matrimoniale”, unde am anunțat că am avea nevoie de un sponsor, care s-a grăbit să ne trimită un mesaj într-o pungă, prin care ne anunța că banii de care aveam nevoie așteaptă la o trecere de pietoni din Liba. Cu o săptămână înainte de a primi mesajul ne-am bucurat mult de cele aflate!

Fiind în extazul bucuriei, ne-am apucat de muncă. Prima dată, pentru roata de rezervă am construit vitezele. Am adăugat două roți de cașcaval pentru menținerea echilibrului în aer. Automobilul nostru nu ne permite parbriz, deoarece are nevoie doar de oglinzi retrovizoare care ne ajută să urmărim norii când trec pe lângă soare. În felul acesta, putem da trumul la timp elicitor care ne vor ocroti de fulgii de ploaie.

Cu ajutorul a două pene de vulpe, am adăugat la mașina noastră și aripile iar ca volan, am asamblat două coarne de melc. Automobilul nostru “Cioara fermecată” are tracțiune înainte – înapoi. Am pornit automobilul și am plecat spre Liba! Trecând peste Munții Budacu, ne-am izbit într-un tântar, deoarece m-am avut clacson. Verificând starea tehnică, ne-am trezit morți în cimitirul de automobile din Liba, transmitându-i mulțumiri și salutări sponsorului nostru!

Claudia M. BUZDUGAN, a IX-a A

Rezolvarea problemei ritmate

Dacă cioara care zboară
Lângă prima se coboară,
Iar a doua dacă pleacă
Lângă a treia să petreacă –
Aste ciori perechi s-ar pune
Și-un par liber ar rămâne!
S-a găsit, dar dintr-o dată
Tocmai ceea ce se cată!
Dacă bine socotiți
Patru ciori, trei pari găsiți!

BIBLIOTHECA
BIBLIOTHECA
BIBLIOTHECA
BIBLIOTHECA
BIBLIOTHECA
BIBLIOTHECA
BIBLIOTHECA

BIBLIOTHECA
BIBLIOTHECA
BIBLIOTHECA
BIBLIOTHECA
BIBLIOTHECA
BIBLIOTHECA
BIBLIOTHECA

BIBLIOTHECA
BIBLIOTHECA
BIBLIOTHECA
BIBLIOTHECA
BIBLIOTHECA
BIBLIOTHECA
BIBLIOTHECA

BIBLIOTHECA
BIBLIOTHECA
BIBLIOTHECA
BIBLIOTHECA
BIBLIOTHECA
BIBLIOTHECA
BIBLIOTHECA